

Història

Imatge de l'acte que va tenir lloc a la sala Verdaguier de l'Ateneu Barcelonès. FOTO: CEDIDA

Memòria

Pere Català i Roca, deu anys més tard de la seva mort

El fotògraf i historiador vallenc va rebre un homenatge per part dels Amics de la Ciutat de Barcelona a l'Ateneu Barcelonès

ALBA TUDÓ
VALLS

«Com a deixeble seu vaig aprendre geografia, i moltes coses que ara sé. És d'aquelles persones que queden a la memòria i aquesta és la intenció de l'entitat», així el recorda el president dels Amics de la Ciutat de Barcelona, Joaquim Arenas, al fotògraf i historiador català Pere Català i Roca (Valls-1923 - Barcelona, 2009).

Va ser un fotògraf i historiador català, fill de Pere Català i Pic i germà de Francesc Català Roca.

També va ser un estudiós del món casteller i també va ser autor d'obres sobre la catalanitat de Colom.

Els amics de la ciutat de Barcelona van organitzar un acte a l'Ateneu Barcelonès, i diferents ponents van parlar de la seva figura. L'acte portava per nom *Memòria i llegat de Pere Català. 10 anys després*.

Més de 100 persones van omplir la sala Verdaguier, en un acte molt emotiu.

Hi van intervenir diferents ponents. Joaquim Arenas, el president dels Amics de la Ciutat va parlar sobre «Pere Català, alguerrista i estudiós de la catalanitat de Colom». De fet, Català i Roca

va obtenir el premi Ciutat de Barcelona de fotografia el 1954. Va estudiar els castells catalans, sobre els quals va dirigir la monumental obra de referència *Els castells catalans* (1966) i va reunir una important documentació fotogràfica.

Relacions culturals amb l'Alguer
«Érem amics i vam fer coses junts. La voluntat era establir la parla catalana a l'Alguer», explica Arenas. Català i Roca va arribar a l'Alguer el 1956, i Arenas el 1991 i junts, van impulsar el centre de recursos pedagògics, la normativa lingüística, entre altres. A l'ac-

Català i Roca va obtenir el premi Ciutat de Barcelona de fotografia el 1954

te també hi van intervenir Xavier Garcia, ateneista i periodista que va tractar sobre «Pere Català, l'home i el territori»; Pablo Giori historiador i responsable de l'Arxiu Pere Català, que va parlar sobre «El fons Pere Català a l'Arxiu Nacional de Catalunya». Per últim va intervenir Rafel Català fill

de l'homenatjat i editor que va tractar sobre «Pere Català, un llegat cultural».

Més de 25.000 documents
Actualment al fons de Pere Català hi ha més de 25.000 documents, més de 15.000 fotografies, i 15.000 exemplars de la biblioteca adjunta, incloent-hi també la secció denominada «Alguer».

Algunes de les obres que va escriure Pere Català i Roca són *Invitació a l'Alguer actual* (1957), *Els castells catalans* (1966), *Quatre germans Colom, el 1462* (1976), *Llegendes cavalleresques de Catalunya* (1986), *la plaga de la llagosta a Catalunya (1686-88)* (1987), *De cara a la Mediterrània: les torres del litoral català* (1987.) Va rebre diferents distincions a causa de la tasca que va fer. Per exemple el Premi Ciutat de Barcelona, el 1954; la creu de Sant Jordi, el 1985; el premi d'Actuació Cívica de la Fundació Jaume I l'any 2000, o la medalla d'Honor de Barcelona el 2009. «Des de l'entitat volem homenatjar a figures que han sigut importants i que han treballat a favor de la catalanitat», conclou el president.

Català i Roca va viure molts anys a Barcelona, i va morir el 2009. Va ser un home polièdric.

Pintura

Reus

Una exposició on els arbres són els guies **cap a la llum**

C. VALLS
REUS

L'artista Tatiana Blanqué mostra a la galeria d'art Anquin's 'Rapsòdia per a un bosc' fins al 27 de març

L'artista Tatiana Blanqué (Sant Cugat del Vallès, 1971), va presentar a principis de febrer l'exposició *Rapsòdia per a un bosc*. La mostra pictòrica es podrà veure a la galeria d'art Anquin's de Reus fins al 27 de març. Es tracta d'una sèrie d'obres que esdevenen un cant a la bellesa dels boscos, però també convida a la reflexió, on els arbres esdevenen els guies a la llum, associats a uns principis.

De fet, segons indica Blanqué és obligatori que tots els quadres et transmetin sensacions. «Cada cop que observo l'obra *Rapsòdia per a un bosc* em dona pau. Vaig titular així l'obra i la mostra, perquè una rapsòdia és una peça musical composta per diverses temàtiques sense relació però unides de forma lliure. Això també seria la vida o el bosc», distingeix l'artista.

Els elements característics de l'obra de Blanqué són els boscos plens d'arbres, les fulles, la llum, la foscor i les olors, però sobretot el silenci i la serenor. «El meu estil posa l'accent als detalls, a aquelles petites coses que

ho canvien tot, però que alhora formen part d'un tot. Com les fulles amb els arbres i els boscos», detalla Blanqué. Un dels reptes de Blanqué, segons exposa és «poder captar l'atenció amb un quadre». I és que estem «rodejats d'una immediatesa aclaparadora, amb una diversitat d'impulsos que no ens deixen centrar-nos o mirar el món de forma simple. Els artistes volem comunicar i, després dels esforços que hi dediquem a crear una obra, se'n fa difícil. S'ha d'educar la manera de mirar. Al cap i a la fi, depèn de l'educació que es rep i dels mitjans de comunicació».

En aquesta línia, Tatiana Blanqué també valora que «el sector, com molts d'altres, et posa a prova» i «tot el que et guanyes ha estat resultat d'una inversió de temps, hores de dedicació». Blanqué és descendent d'una família relacionada amb el món de la moda, la fotografia i el disseny. Característica que, segons ella matisa, «això et serveix per tenir una bona base, però tu com a artista t'has de treballar el teu nom».

És el primer cop que exposa a la galeria Anquin's, que «té una filosofia semblant a la meua: per poder dedicar-te a l'art t'has de moure i viatjar molt, i crec que des de la galeria això es potencia molt. Per tant, és un bon aparador», conclou l'artista.

Tatiana Blanqué és descendent d'una família relacionada amb el món de la moda, la fotografia i el disseny. FOTO: ALBA MARINÉ